

[Socialministeren.]

for enlige 600 kr. årlig for rentemodtagere og 1 008 kr. årlig for andre.

Folkepensionsydelsen skal være den samme, uanset hvor i landet modtageren bor, og for aldersrentemodtagere sker der på den måde en vis udligning af forskellen mellem ydelsen i de 3 kommunegrupper.

Det foreslås, at folkepensionen ikke pristalsreguleres.

Der er i forslaget optaget en bestemmelse om, at loven skal optages til revision senest i folketingsåret 1962—63. Folkepensionen kommer for rentemodtagere til at virke som et tillæg til aldersrenten, og der sker ikke nogen nedsættelse af denne. Der foreslås samtidig visse ændringer i aldersrente-lovgivningen.

Jeg vil gerne kort redegøre for, hvorledes stillingen bliver for aldersrentemodtagere.

I lovforslaget om ændringer i folkeforsikringsloven foreslås det at indregne forskellige tillæg, nemlig rentetillægget, beklædningstillægget og brændselstillægget samt de særlige eengangsydelser, i rentens grundbeløb. For et ægtepar i hovedstaden, der ikke har indtægt udover det fradragfri beløb, er rentens grundbeløb efter de for tiden gældende satser 3 204 kr. om året. Når de nævnte tillæg m. v. optages i grundbeløbet, vil dette udgøre 4 374 kr. Derudover vil rentemodtagerne få deres økonomiske forhold forbedret ved at modtage den foreslåede folkepension, således at den samlede ydelse for et ægtepar i hovedstaden vil blive 4 782 kr., efter 2 års forløb 5 082 kr. og efter yderligere 2 år 5 274 kr. Disse beløb vil muligvis blive forhøjet som følge af pristalsregulering af aldersrenten i den periode, der er tale om. Jeg skal nøjes med at nævne dette ene eksempel.

Jeg skal herefter gå over til at redegøre for, hvorledes man tænker sig folkepensionen finansieret.

I overensstemmelse med det foran omtalte fællesforslag fra socialdemokratiets og det radikale venstres repræsentanter i folkeforsikringskommissionen og på linie med forslagene i en række andre af mindretalsindstillingerne foreslås det, at de med folkepensionens gennemførelse forbundne udgifter skal dækkes af et særligt folkepensionsbidrag. Bidraget skal udgøre en fast procentdel af det beløb, hvoraf indkomstskat til

staten beregnes — skalaindkomsten — efter fradrag af 1 000 kr., og bidrag på under 20 kr. årlig opkræves ikke.

Da det kan være vanskeligt nøjagtigt forud at beregne, hvor stor denne procent herefter skal være for at dække udgifterne, er det foreslået, at bidragsprocenten ved lov fastsættes for 2 finansår ad gangen, og samtidig er det foreslået, at bidragsprocenten for finansårene 1957—58 og 1958—59 skal udgøre 1½ pct. I bemærkningerne til lovforslaget er der givet en nærmere redegørelse for, hvorledes man er nået til disse 1½ pct., og for bidragets forventede stigning i de kommende finansår som følge af folkepensionsydelsernes forøgelse. Jeg skal i denne forbindelse blot nævne, at bidraget ifølge forslaget kan bringes til fradrag ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst; derved nedsættes indkomstbeskatningen, og som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, er bidragsprocenten fastsat således, at folkepensionsbidraget ikke alene dækker udgifterne til folkepensionsydelse, men også statens og den fælleskommunale udligningsfonds tab ved de nævnte skattnedsættelser.

Jeg skal ikke trætte det høje ting med mange talmæssige oplysninger om, hvorledes hele bidragsopkrævningen vil virke på de forskellige indtægter. Disse spørgsmål er der gjort nærmere rede for i et særligt bilag til lovforslagets bemærkninger, som jeg skal henvise til. Jeg vil dog ved denne lejlighed gerne understrege, at selve bidragsprocenten ikke viser, hvad bidraget vil udgøre i procent af yderens samlede indtægt. Som jeg allerede har nævnt, skal der efter forslaget foretages visse fradrag i indkomsten, før selve bidragsbeløbet beregnes, og disse fradrag vil bevirke, at der med den foreslåede bidragsprocent på 1½ normalt ikke vil blive tale om bidragsbeløb på mere end ca. 1 pct. af den samlede indkomst. For mindre indtægter bliver bidraget i reglen under 1 pct. af den samlede indtægt, og for meget store indtægter, der er uforandrede fra år til år, vil bidraget også komme ned under 1 pct. af den samlede indtægt. Bidragydere, hvis indtægter er så små, at de ikke pålignes indkomstskat til staten, vil som regel helt slippe for at betale pensionsbidrag.

Jeg nævnte før, at pensionsbidragene efter